

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

N°27

PRETTIGE VACANTIE !

LEVE DE VAKANTIE!

HET is er toch eindelijk van gekomen: de examens liggen achter de rug, en er staat je een heerlijke vakantie te wachten. (Ik hoop dat je die door een goed resultaat op school hebt verdiend. Want van iets dat men niet heeft verdiend, kan men ook niet ten volle genieten.)

Maanden heb je gedroomd van je tocht naar de zee of de bergen. Je reiszak of koffertje staat al lang klaar, en je wacht alleen nog op de wagen, de bus of de trein die je naar dat vakantieoord moet brengen waarover je reeds allerlei hebt gelezen. Ik heb reeds dikwijls jongens ontmoet die hun gastheren in het buitenland verbluften met al wat ze over de streek hadden gelezen vóór ze die ooit hadden gezien! Ze wisten er soms méér van dan de mensen die er geboren waren! Zo zijn nu eenmaal vlijtige studenten die alles grondig willen kennen, ook hun vakantieoord. Dan weten ze des te beter wat er in de omgeving aan bezienswaardigheden te bezoeken is.

Eén ding moet ik je toch op het hart drukken: je mag niet alleen spelen en ravotten van 's morgens tot 's avonds, en tussendoor enkele oude kastelen, musea en kerken bezoeken. Leer ook de mensen uit de streek waar je je vakantie doorbrengt beter kennen. Praat met hen over hun werk. Ze zullen dat zeer sympatiek vinden, en je graag alles tonen en uitleggen wat je wenst. Zo zul je meer mensenkennis opgedaan hebben wanneer je weer naar huis keert. Je zult wat meer weten over het leven in die vreemde streek. Je zult misschien een nieuwe vriend hebben gevonden. En er bestaat geen beter en levendiger herinnering aan een plezierige vakantie dan een nieuwe vriend, die je bij gelegenheid ook eens bij jou thuis uitnodigd om de vriendschapsbanden nauwer toe te halen.

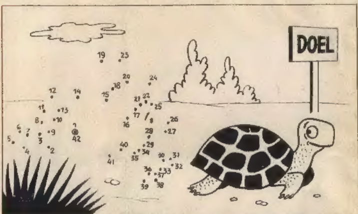
Geniet met volle teugen van de frisse lucht, van het schitterende zomerlicht, van die dageraad en de zonsondergang boven de zee of achter de bergen. En dan zul je gezonder, en vrolijker dan vroeger naar huis terugkeren, en je sterker voelen om een mooie toekomst te veroveren.

Kuifje

WIE ACHTERVOLGT DE SCHILPAD?

Indien je de fabel van de ... en de schildpad kent, dan weet je het meteen. Trek een potloodlijn van 1 naar 2, van 2 naar 3 enz tot 42 en je krijgt een leuk tafereeltje.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Herman Segers, Alfons Schneiderlaan, 47, Deurne-Antwerpen, *kreeg een brief van Raoul Somers, leider van de luipaardenpatrouille uit Leopoldstad, maar deze korrespondent vergat zijn adres op zijn brief te schrijven. Herman kijkt met belangstelling uit naar dit adres, om Raoul te kunnen danken voor zijn eerste brief.*

Francine Braeckmans, Autolei, 130, Wommelgem-Antwerpen *is veertien jaar oud en verzamelt postzegels. Ze houdt van zwemmen en muziek, en zou graag in kontakt treden met Kuifjeslezeressen van haar leeftijd.*

Robert Borremans, Rumoldusstraat, 28, Mechelen, *is vijftien jaar en houdt van lektuur en film. Robert verzamelt ook postzegels. Hij zou graag willen korresponderen met een buitenlandse Kuifjeslezer of lezeres, liefst in het Frans.*

Jean-Pierre Gerard, Kleine Olivierstraat, 17, Schaarbeek-Brussel, *zou graag in kontakt treden met postzegelverzamelaars. Hij geeft boekjes om postzegels uit te kiezen in ruil voor allerlei punten. Men mag hem schrijven in het Nederlands en in het Frans.*

A. Meevers-Scholte. Van Zeggelenlaan, 28, Den Haag, Holland, *verzamelt postzegels en houdt van sport en film. Zou graag briefwisselen met een meisje of een jongen van zestien jaar.*

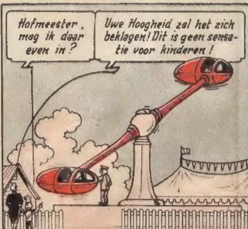
Jacqueline van Herck, Tremelolaan, 15, Keerbergen (Mechelen), *is dertien jaar oud en zou willen korresponderen met een meisje van haar leeftijd, uit België of Frankrijk. Jacqueline houdt van sport en muziek, en in het bizonder van Engelse platen. Men mag haar schrijven in het Frans of in het Nederlands.*

Jozef Sarens, Stokerijstraat, 51 Gent, *is zestien jaar, en zou graag in het Engels briefwisselen met een jongen uit Engeland. Jozef houdt van moderne en klassieke muziek, lektuur en sport.*

Erik-Jan Neyndorff, Nieuwstraat, 137, Leidschendam, Holland, *is veertien jaar en houdt van sport. Hij zou willen korresponderen met een jongen uit de Nederlandse Antillen, de Philippijnen, Argentinië of Noorwegen, in het Engels of in het Nederlands, (Voor autorensport interesseert hij zich het meest.)*

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KORTINGSBON
GELDIG VOOR DE MAAND JULI

DE ZONEN VAN LAMBIK

ONDER VRIENDEN

Eerste vriend : Peters is heus geen kwaaie kerel. Als er sprake is van liefdadigheid is hij steeds de eerste om z'n hand in z'n zak te steken.

Tweede vriend : Inderdaad ! En hij houdt z'n hand net zolang op z'n zak tot het gevaar geweken is !

ZIJN ZOON NIET...

Woedend kwam er een heer de werkplaats van een schoenmaker binnen gestormd en riep :

— Die lummel van een zoon van u heeft een grote steen naar me gegooid. Hij raakte me bijna...

Schoenmaker : Zo, zo, hij heeft je dus niet geraakt ?

Heer : Neen, gelukkig maar !

Schoenmaker : Nu, mijnheer, dan was het beslist mijn zoon niet.

NIET ZO DWAAS

Een kompagnie infanterie was ingekwartierd op een hoeve en de manschappen waren verplicht op het los stro te slapen. Niemand vond dat bijzonder prettig maar ja, als je aan de grote maneuvers deelneemt mag je zo nauw niet kijken !

Op een morgen kwam de kapitein zijn manschappen inspekteren en zag soldaat Pietersen met een hooivork de trap oplopen.

— Pietersen, wat betekent dat ? riep hij.

— Ik moet de bedden opmaken, kapitein !

DE MODE

Een handelaar in ivoor kwam zich bij z'n groothandelaar beklagen over het geleverde ivoor :

— Het ivoor dat u me verkocht is vals !

Groothandelaar : Dat spijt me erg, mijnheer, maar kan ik het helpen dat zelfs de olifanten valse tanden beginnen te dragen ?

De oplossing van ons kruiswoord verschenen in « Kuifje » nr 25, die wegens plaatsgebrek vorige week moest wegvallen.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	B	O	E	R		B	E	R	K
2	A		B	O	T	E	R		L
3	A	R		E	R	F		K	A
4	R	A	S		O		E	E	K
5		K	A	L	M	I	N	K	
6	D	E	K		P		T	E	L
7	E	L		H	E	I		R	A
8	U		P	O	T	E	N		A
9	N	O	O	R		P	U	I	T

DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE GULZIG ?

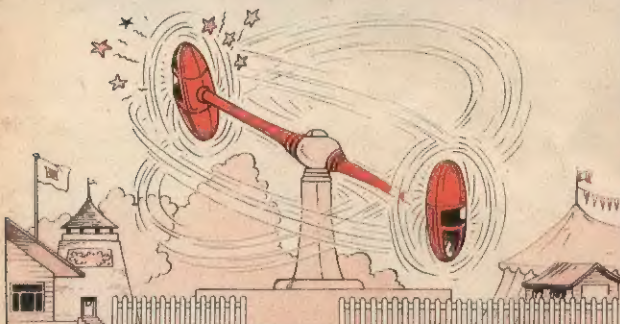
EET je al te graag lekkers ? Heb je een zwak voor roomtaartjes, bonbons en chocolade ? Als je dan ook je bord spinazie wilt leegeten, zien we wel door de vingers. Wil je echter heel de taart alléén opsmullen en niets voor je broers en zusjes laten, dan roepen we : foei, gulzigaard !

1. Krijg je kippevel als je hoort dat het lekkere eten wel ooit zal vervangen worden door kleine, smakeloze tabletjes ? . . . .
2. Snoep je de hele dag ? . . . .
3. Wanneer je voor straf geen dessert krijgt, ben je heus erg ongelukkig ? . . . .
4. Weet je graag op voorhand wat de pot kookt ? . . . .
5. Kan men je blij maken met een zakje bonbons, een reep chocolade en eet je alles dadelijk op ? . . . .
6. Neem je meer dan eens van het gerecht dat je graag lust en schep je je bord boordevol ? . . . .
7. Gebruik je je zakgeld bijna altijd om snoep te kopen ? . . . .
8. Kan men van jou alles verkrijgen als men je iets lekkers beloofd ? . . . .
9. Voel je je na een rijkelijk maal zo gelukkig en welgedaan als een koning ? . . . .
10. Ben je van mening dat lekker eten iets van de beste dingen is die het leven te bieden heeft ? . . . .

Totaal . . . . .

DOOR WILLY VANDERSTEEN

GREY OWL

door ED. AIDANS

Men gelooft niet meer aan sprookjes
En nochtans...

Er was in het oude Engeland een jongen die door zijn twee tantes werd opgevoed. In de heldere ogen van Archibald Stansfeld Belaney lag een dromerige blik. Hij wou trapper worden in Canada... En deze geschiedenis is wonderbaar, want hij werd trapper!

Weldra voelt de jongen zich beter...

Maanden gaan voorbij, de winter komt...

In de lente van het jaar 1905 treedt Archie in dienst van een organisator van ontspanningsreizen. Weldra wijzen de bewoners van Timiskaming elkaar de zeventienjarige gids aan die erg op een Indiaan lijkt en die graag omgaat met Roodhuiden...

Negen jaar gaan voorbij. Archie wordt een bekend trapper. In 1914 neemt hij dienst in de « Fire Rangers » die de bosbranden moeten bestrijden...

Maar er wordt gevochten in Europa en Archie wordt soldaat. Hij wordt zwaar gekwetst en door gasvergiftiging getroffen...

(1) De Blanken.

De wreedheden van de oorlog jagen Archie het woud in. Zijn natuurlijke neiging voor het leven in het woud, wordt zo sterk dat hij alle omgang met de Blanken vermijdt. Op een lentedag wordt hij door de Ojibways halfdood gevonden...

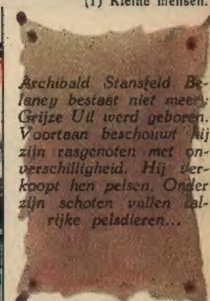

(1) Kleine mensen.

(1) Grijze Uil

Op zekere morgen in het jaar 1925 ontmoet Wa-sha-quon-asin, aan boord van een rivierschip een jonge Irokese : Anahareo, bijgenaamd « Pony ».

De volgende dag...

Bij die bevershut ? Neen, kom laten we verder gaan !

Ziehier de laatste val...

Neen. Indien er een dier gevangen werd, kan het alleen maar gekwetst zijn...

Jammer genoeg...

De moeder is dood, en de drie kleintjes ook. Hier zijn de overlevenden.

We moeten ze redden ! Het is onze plicht na hetgeen we ze hebben aangedaan !

Na een bewogen nacht, neemt de jager een grote beslissing...

Seder twintig jaar heb ik de dieren gedood zonder ervaring. Nu is het genoeg, ik zal nooit meer op beverjacht gaan !

Je hebt gelijk ! We zullen desnoods wat zuiniger leven !

Dat is wel nodig, want stilaan geeft Grijze Uil het jagen op. Op aanraden van de Indiaan Micmac trekt het paar naar Frans Canada en bouwt een nieuwe hut bij het Berkenmeer...

En de bevers bouwen er eveneens hun nest !

Ze zijn weg... Het doet me toch leed... We waren zo vertrouwd met hun gezelschap...

We mogen niet egoïstisch zijn. Ze moeten ook hun leven kunnen leven op hun manier.

Plotseling...

De bevers hebben een tunnel geboord van hun nest naar het centrum van de hut. Voortaan kunnen ze voortdurend over en weer kruipen.

Intussen verkeert het jonge gezin in grote moeilijkheden. Op zekere avond...

Het gaat slecht ! Wat kan ik doen om geld te verdienen ?

Waarom zou je niet ons leven en dat van de bevers vertellen ?

Ik heb hier in de oude boeken wat gevonden...

De kunst van het schrijven ? Wel ja, er is niets aan verloren ! Laten we het beproeven...

En Grijze Uil tekent de oude Canadese legenden op en zijn avonturen met de bevers. Hij voegt er een vijftigtal foto's aan toe, en stuurt alles naar de uitgever van het weekblad « Country Life » in Engeland...

Alvorens naar het Berkenmeer terug te keren, doet hij enkele aankopen...

Een fles wijn, suiker voor mijn bevers, wat tabak... Hola, dat kan ik allemaal niet meer kopen !

Het geluk van de ene is het ongeluk van de andere !

Geef me een glas wijn en voor vijftig frank suiker... Mijn bevers zijn gulzig !

In Engeland kennen de artikels van Grey Owl (Grijze Uil) een enorm sukses...

Heb je dat verhaal van de bevers gelezen ? Dat is een wonderlijke geschiedenis, nietwaar !

Inderdaad ! Eindelijk een schrijver die iets weet te vertellen over die dieren !

CONTRY LIFE

Aangemoedigd door dit sukses, schrijft de gewezen trapper een boek. Op zekere morgen...

Archie ! De bevers zijn verdwenen !

Ik weet het, Pony... Toen ik ze gisteravond riep, kreeg ik geen antwoord... waarschijnlijk werden ze gevangen...

We zouden een reserve moeten kunnen inrichten waar de bevers vrij kunnen leven en waar ze voedsel en bescherming vinden...

(1) Het huis van de bever.

Volgende week : TRENCK, DE ONGELUKKIGE PANDOER

VERBODE

Ribeiro, leider van de expeditie, gaf de vogelvrijverklaar

N ZONE

Tekst en tekeningen door Frans Craenhals

den het bevel dwars door het woud te marsjeren...

Uit het struikgewas komen talrijke krijgers opdagen. De situatie van de blanken is hopeloos. De Wogo-Yumbe's halen de kring rond de safari nauwer toe...

Ken je het album „DE ZWARTE TALISMAN"? Een reeks boeiende avonturen van Teddy en Maggy in een geheimzinnig land.

ZIEHIER WAT ONZE TEKENAARS ZICH VOORSTELLEN ALS

DE IDEALE VAKANTIE

HERGE : « Het ideaal tijdens de vakantie is : RUST ! »

FRED FUNCKEN : « [illegible] vakantie ? Oef ! ... Het koele nat ! »

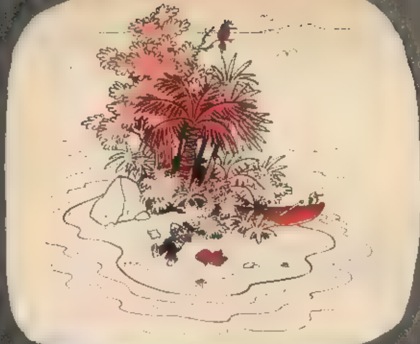
FRANS CRAENHALS : « [illegible] Terug naar de natuur ! »

AL UDERZO : « Werken... dat is voor mij de ideale vakantie »

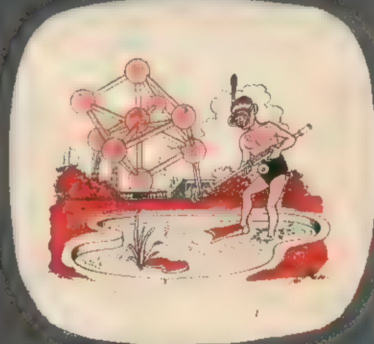
TIBET : « Een verblijf in Provence met een gitaar, een lasso en een paard. Heel lang zou dit verblijf echter toch niet mogen wezen want ik kan geen gitaar spelen, ik kan de lasso niet spelen en ik kan niet paardrijden ! »

RAYMOND [illegible] in de buurt van Notenschelp om heerlijke dagen te slijten ver van toeristen, [illegible] radio's ! »

ALBERT [illegible] vakantie ? Ik heb ieder jaar een ideale vakantie. Over het algemeen lange reizen naar Afrika, India, Nieuw Guinea, Tibet... Dit jaar... Pardon, het vertrekuur is daar, ik sluit mijn koffer en vooruit, zoals naar gewoonte naar de Belgische kust ! In gezelschap van Dan Cooper, natuurlijk ! Hij wil absoluut dat ik teken tijdens mijn vakantie ! »

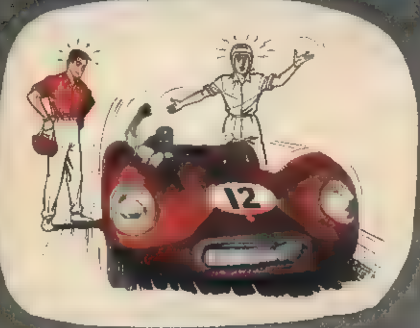

WILLY [illegible] onderwaterjacht [illegible]

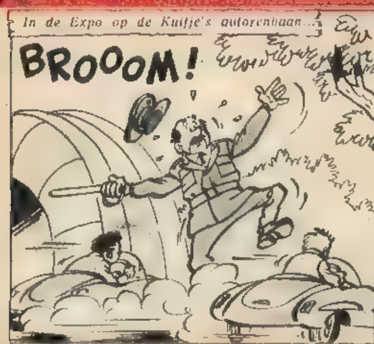

EDGAR P. JACOBS : « Vakantie, zou voor mij betekenen dat ik eindelijk op tijd zou klaar zijn met mijn tekenplaat, de tevredenheid van het gedane werk binnen de voorziene tijd. Maar helaas ! ik zal wel nooit vakantie krijgen ! »

JAN GRAYON : In de wagen van Werson stappen en kilometers verslinden... Ieder zijn beurt, wat !

VICTORIA VERTELT...

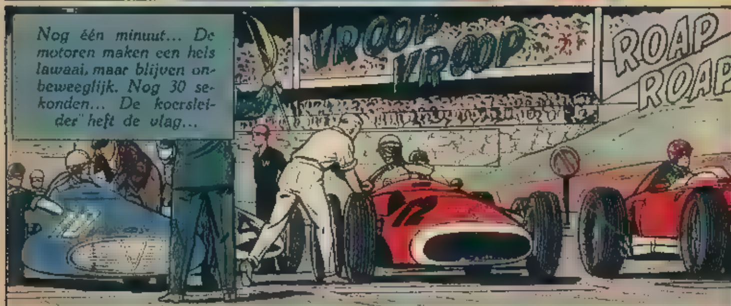

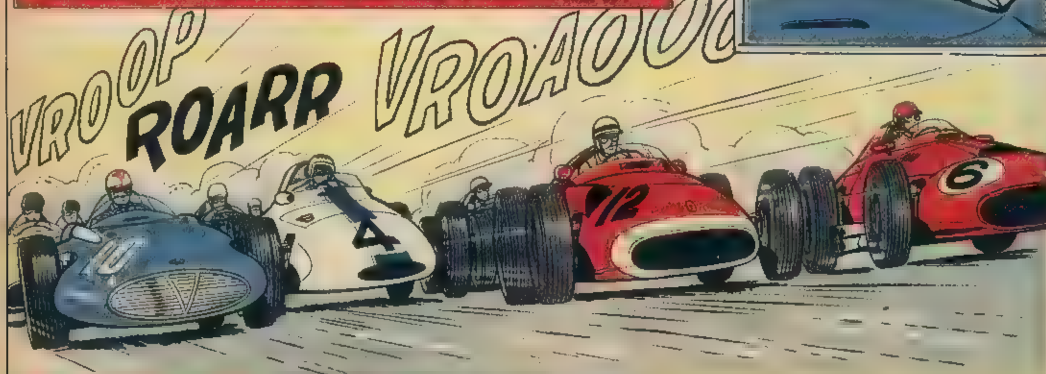
DE GROTE

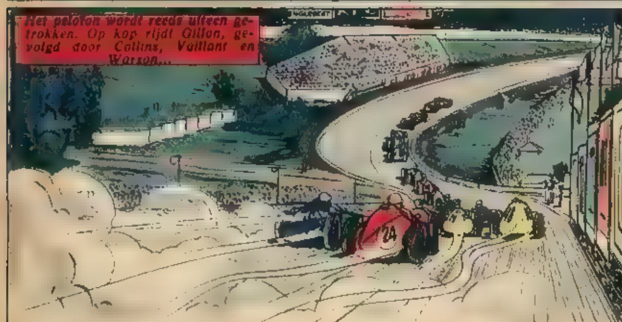
Wie zal wereldkampion worden, Michel Vaillant of Steve Warson ? Zij hebben beiden één wedr
Francorchamps.

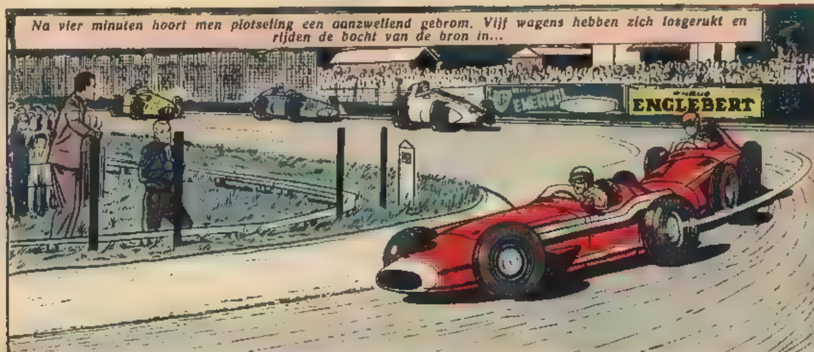
MATCH

DOOR Jean Graton

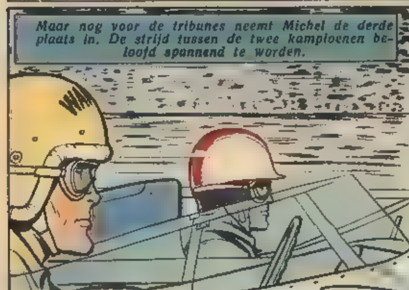

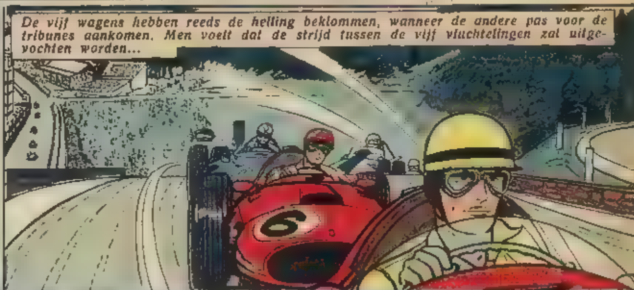

gewonnen en betwisten nu de Grote Prijs van

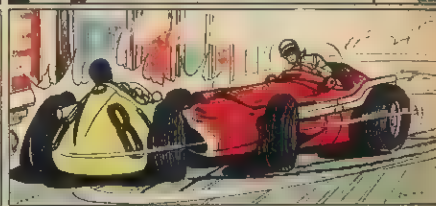

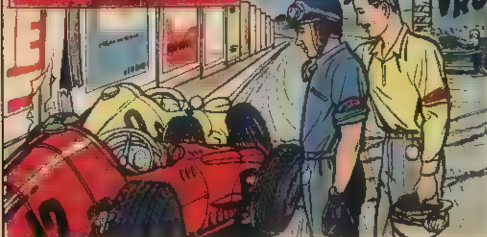
Bij de tiende ronde hebben de vijf wagens hun voorsprong nog vergroot. Op kop rijden Collins, Warson en Vaillant. Op 100 meter volgen Gillon en Berckmans, maar het lot toont zich minder gunstig voor deze twee laatsten. De vijftiende ronde dubbelt Berckmans Gillon, en dan zetten ze beiden een razende achtervolging in om hun achterstand te verminderen. Maar in de bocht voor de tribunes...

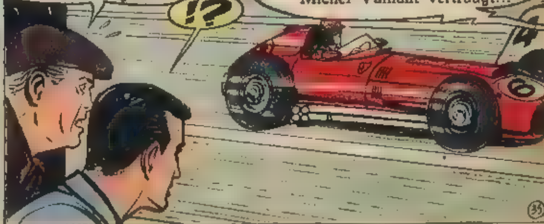

(Wordt voortgezet.)

Je houdt van mooie en spannende geschiedenissen. Daarom lees je het album « LEVE DE SPORT »

HIJ HAD ALLES VOORZIEN...

VERHAAL VAN GREG GEILLUSTREERD DOOR WILL

HEEL zorgvuldig scheurde mijnheer Precies een blaadje van de postkalender, plooide het en schikte het netjes in de schuif van zijn bureau. Dan kuchte hij en heel de familie, mevrouw Precies, de twee zoontjes en het dochtertje Precies en de hond Bastaard, spitste het oor, want als mijnheer Precies zó kuchte was er iets belangrijks op til.

IK moet jullie even over de vakantie spreken, zo begon M. Precies.

Daar ging het dus over! De hele familie schaarde zich rond het gezinshoofd. Ieder jaar werd het plan van de traditionele vakantiereis opgesteld door M. Precies zelf die niets aan het toeval overliet. Iedereen moest zich dat plan tot in de geringste details in het geheugen prenten.

— Ik heb een nieuw reisplan gemaakt, zo vervolgde papa Precies, terwijl hij een grote kaart op tafel openplooide. In drie dagen reizen wij naar een klein en charmant bergdorp. We komen terug in vijf dagen, wat ons toelaat een ommetje langs de kust te maken. We vertrekken donderdagmorgen om vijf uur stipt.

— Vijf uur, riep madame Precies, dat is toch een beetje vroeg!

— Ik zou niet om vijf uur vertrekken als ik daartoe geen ernstige reden had. Ik heb de rit van de eerste dag tot in de geringste details bestudeerd en berekend. We rijden met een gemiddelde snelheid van 65 km per uur. Voor het ontbijt nemen we twintig minuten, voor het middagmaal een half uur en 's namiddags juist twaalf minuten voor een roomijs of een glas water. Indien mijn plan stipt wordt opgevolgd, dan bereiken wij 's avonds het hotel waar wij het avondmaal nemen en waar ik kamers heb gereserveerd. Ik zal er de hand aan houden dat niemand van jullie het uurrooster in de war stuurt! Ik heb een hekel aan reizen waarin niet alles werd voorzien!

Mevrouw Precies, de drie kinderen Precies en de hond Bastaard bogen de neus. Ze hadden trouwens niets anders te doen, want papa Precies duldde niet dat men zijn plannen wijzigde. Er was op de vakantiereis geen plaats voor fantasie of onverwachte avonturen en de vreugde van zo'n reis was dan ook eerder getemperd

★

Donderdag 's morgens, om vijf uur en één minuut, verdween de auto van de familie Precies om de hoek van de straat. Boven de vele koffers en pakken zag men het hoofd van de chauffeur, van mama Precies, de drie kinderen Precies en de snuit van Bastaard nauwelijks uitsteken.

In de Poststraat moest M. Precies voor het rood licht stoppen.

— Ik heb dertien minuten per dag voorzien voor het stoppen voor de verkeerslichten en een gedwongen halte voor een overweg. We hebben voor de eerste dag zeven overwegen en het is natuurlijk mogelijk dat een van die zeven net gesloten is als wij toekomen. Dat is trouwens niet zo erg, ik heb alles voorzien. Ik heb de gaskraan afgesloten, de elektriciteit afgezet, de waterkraan in de kelder dicht gedraaid en de nodige stappen gedaan opdat onze briefwisseling zou nagezonden worden.

— Ik heb dorst, zei Brigitte Precies, de oudste.

— Ik ook! verklaarde Bernard, de tweede van de kinderen Precies.

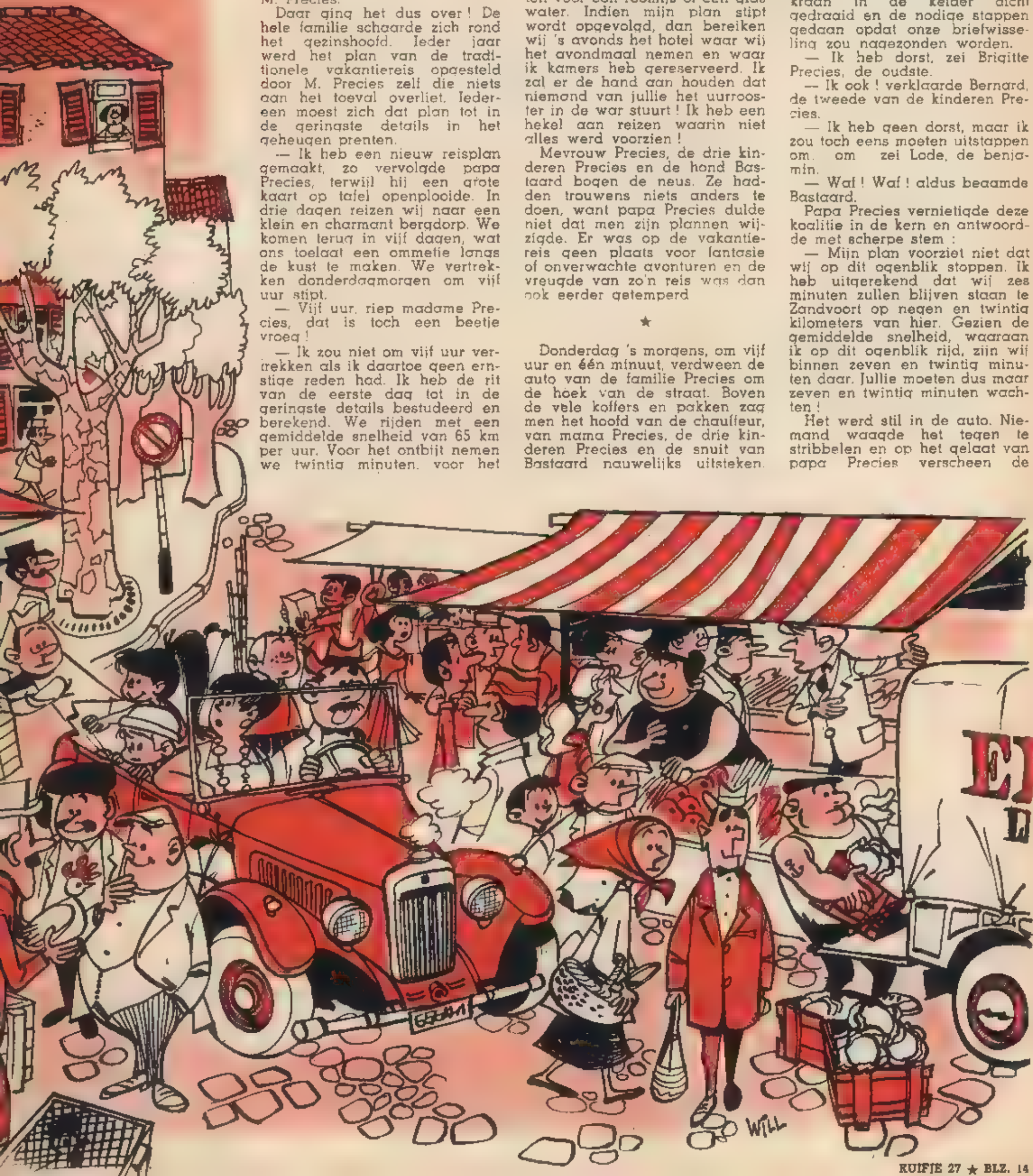
— Ik heb geen dorst, maar ik zou toch eens moeten uitstappen om... om zei Lode, de benjamin.

— Waf! Waf! aldus beaamde Bastaard.

Papa Precies vernietigde deze koalitie in de kern en antwoordde met scherpe stem:

— Mijn plan voorziet niet dat wij op dit ogenblik stoppen. Ik heb uitgerekend dat wij zes minuten zullen blijven staan te Zandvoort op negen en twintig kilometers van hier. Gezien de gemiddelde snelheid, waaraan ik op dit ogenblik rijd, zijn wij binnen zeven en twintig minuten daar. Jullie moeten dus maar zeven en twintig minuten wachten!

Het werd stil in de auto. Niemand waagde het tegen te stribbelen en op het gelaat van papa Precies verscheen de

tevreden uitdrukking van de strateeg die alles heeft voorzien en die door geen enkele gebeurtenis kan verrast worden.

★

Stapvoets reed papa Precies over de Grote Markt van een mooi dorp, die vol kramen stond. Het was marktdag.

— Dat is ongehoord! riep M. Precies woedend. In geen enkele gids heb ik gelezen dat het hier juist vandaag marktdag is! Het is zó dat de mooiste, tot in de puntjes geregelde reisplannen in de war gestuurd worden. Ik ben er van overtuigd dat we hier ten minste vijftien minuten zullen verliezen! Het enige wat we kunnen doen, is deze namiddag niet stoppen voor een verfrissing, aldus halen we de verloren tijd weer in.

— Maar ik MOET absoluut even uitstappen, riep de kleine Lode.

Papa Precies duwde hard op het rempedaal.

— Het is goed, mopperde hij, we zullen hier stoppen. Ik betreur het diep dat mijn familie zo grillig is! Waarom volgen jullie mijn voorbeeld niet! In het leven moet men alles voorzien, dat [illegible] het enig middel tot welslagen!

Het humeur van papa Precies werd er niet beter om toen mama Precies, die de uitgestippelde reisroute op de kaart volgde, zich vergiste.

— Je doet het mét opzet! schreeuwde het gezinshoofd. Ik stel het plan op, ik voorzie alles en mijn familie doet haar best om mijn plan zo goed mogelijk te dwarsbomen! Ik heb onze reisweg met blauw potlood op de kaart aangeduid. Je hebt die lijn slechts te volgen. Als je een beetje oplet, kan je niet missen!

— 't Is toch jammer, zuchtte mama Precies. We zijn hier op twee stappen van een grote stuwdam en daar net reden we langs een middeleeuwse stad zonder er één oogslag op te werpen. Een bezoek zou nochtans zeer interessant geweest zijn!

— Neen! Neen! Dat duurt veel te lang en bovendien heb ik zulks niet voorzien! We bezoeken slechts de plaatsen die ik goed ken, zodoende weet ik waaraan me te houden en kan ik juist berekenen hoeveel tijd dat bezoek in beslag neemt!

★

Om negentien uur en twaalf minuten stopte de auto van de familie Precies voor hotel Brittanica.

— Ik ben tamelijk tevreden, zei papa Precies. We hebben slechts enkele minuten vertraging op ons uurrooster. Gelukkig dat ik alles had voorzien en dat ik het reisplan, dat door jullie luimen en grillen bedreigd werd, op tijd in ere kon herstellen.

Papa Precies stapte de hall van het hotel binnen, gevolgd door mama Precies, de drie kinderen Precies en de hond Bastaard, allen diep onder de indruk van de wijsheid, de nauwkeurigheid en het organisatietalent van het gezinshoofd...

— Ik ben mijnheer Precies, zei papa Precies tot de receptiechef.

— Zeer vereerd, mijnheer. Wat kan ik voor u doen?

— Ons de kamers aanwijzen die ik hier heb gereserveerd.

— Zo... 't Is eigenaardig dat men me daarvan niet op de hoogte heeft gebracht.

De man verdween. Papa Precies stampte zenuwachtig met de voet op de grond, de rest van zijn familie bewaarde een eerbiedig stilzwijgen. De chef van de receptie kwam terug in gezelschap van de direkteur.

— Het spijt me erg, zei deze laatste, maar wij hebben geen plaats voor [illegible]. We hebben van [illegible] geen brief ontvangen!

— Wat? Geen brief ontvangen? Dat is onmogelijk! Ik zal de naam van uw hotel goed onthouden, mijnheer. Ik heb een hekel aan zulke slordigheid! Hier zet ik nooit meer een voet!

Mijnheer Precies draaide de hielen en ging, gevolgd van mama Precies, de drie kinderen Precies en de hond Bastaard, deftig en waardig weer buiten. Papa Precies zag rood en hij moest zijn vest uitdoen, omdat hij het van louter woede veel te warm had gekregen. En toen hij zijn vest uitdeed, vielen er wel geteld zeven brieven uit zijn zak, en deze brieven droegen de adressen van de zeven hotels die papa Precies de vorige maand had uitgekozen en waar hij voor zich en zijn familie kamers had gereserveerd. Die zeven brieven van papa Precies vielen vlak voor de snuit van Bastaard, en Bastaard blafte luid alsof hij zeggen wou

Nou, was dat ook voorzien?

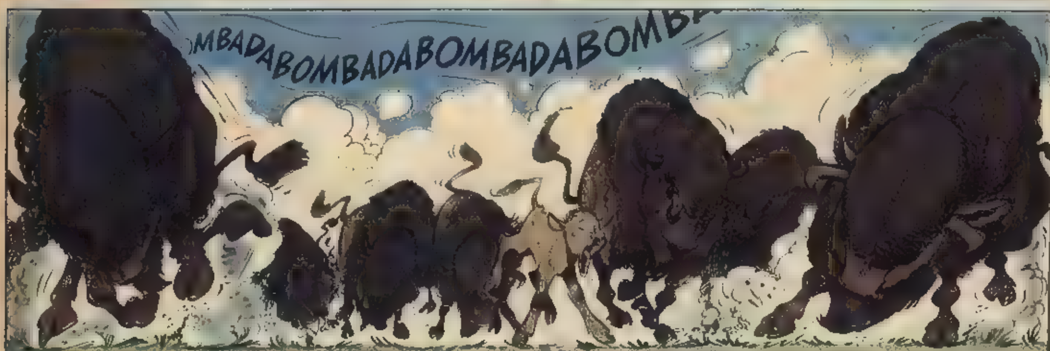

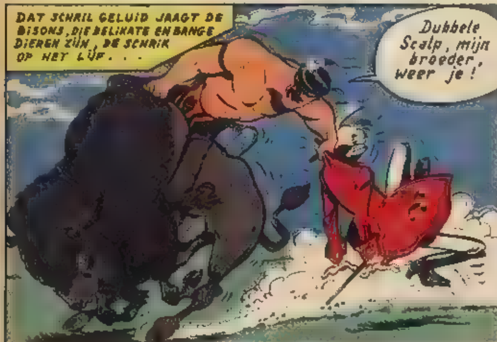
HOEMPA PA DE

Om te ontsnappen aan de wrede Platvoeten, verberge

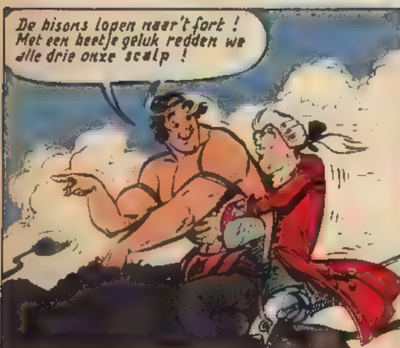

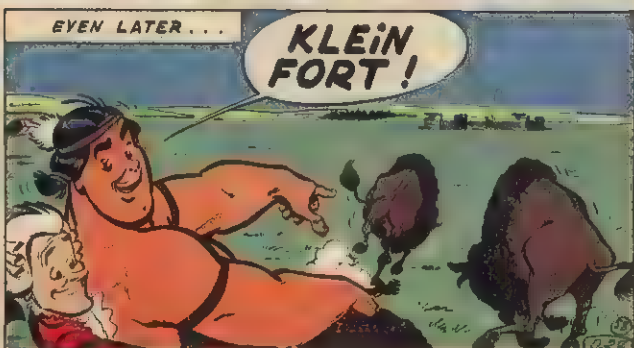

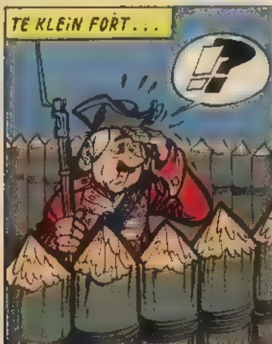

ROODHUID

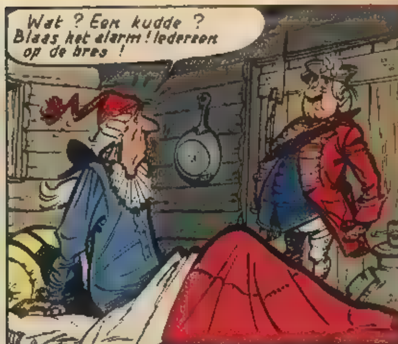
TEKST [redacted]

TEKENINGEN

Hoempa Pa en zijn vriend zich tussen de bisons...

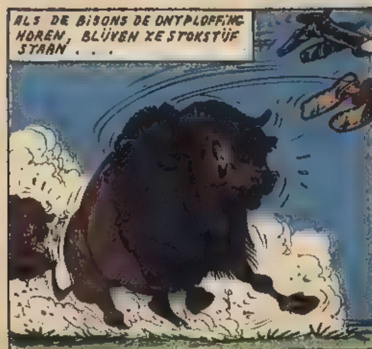

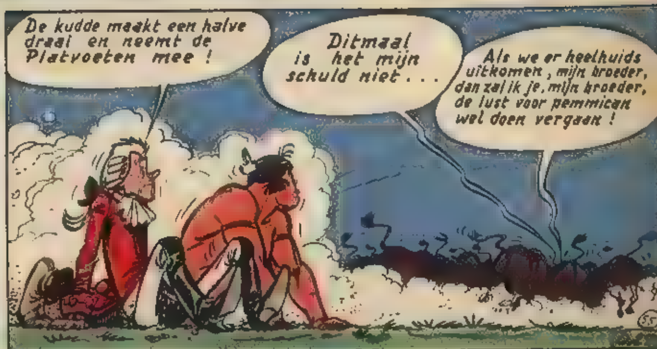

(Wordt voortgezet.)

Tekst van J.-M. Charlier Geïllustreerd door Ref

COCHISE!...

In de hoop een bloedige strijd tussen de pioniers en de Apachen te vermijden, rijdt Steve Howard naar het kamp van de Apachen om er met Cochise te onderhandelen. Onderweg ontsnapt hij aan een aanslag...

DE bleke zonneschijf kwam uit de nevel te voorschijn als de verkenner dwars over de sierra galoppeerde. Totnogtoe had de nacht hem voor het waakzaam oog van de Apachen verborgen maar nu het dag werd zou hij heel spoedig ontdekt worden. Hij nam dadrom enkele voorzorgsmaatregelen. Om de Indianen vertrouwen in te boezemen, moest hij ongewapend naar hen toekomen. Hij stopte dus voor enkele magere lorkebomen. Op een heuvel een enorme kaktus, die een prachtige uitkijkpost vormde. Howard gespte zijn gordel waaraan zijn Colt bengelde los, haakte zijn Winchester van de zadelknoop, wikkelde de wapens in zijn poncho en verborg ze tussen de takken van een lorkeboom. Hij brak een dode tak af en knoopte zijn wit zijden halsdoek aan een uiteinde. Met dit geïmproviseerd vaandel zwaaiend reed hij verder. Hij reed langzaam en rustig en de wind deed zijn wimpel flappen. Er was geen enkel Indiaan te bespeuren, alhoewel Steve af en toe de indruk had dat men hem bespiedde en volgde. Nu en dan riep hij luidkeels en de echo van zijn kreet weergalmde van rotswand tot rotswand. Vele uren reed hij aldus en het werd ondraaglijk heet. Plotseling zoefde er iets langs zijn oren en plantte zich met doffe slag in een dode boomstam op zes stappen voor hem. Steve stopte onmiddellijk en staarde naar de lange met bonte pluimen versierde pijl die nog trilde. Zijn hart bonsde in zijn borst.

Langzaam stak hij de armen op en zwaaide met zijn witte wimpel en tegelijkertijd keerde hij zich in de richting van waaruit de pijl gekomen was. Hij zag de Apachen. Ze waren met een dertigtal en zaten roerloos als tempelbeelden op hun kleine paarden met lange manen. De zon deed hun koperen en glazen armbanden schitteren en de lange adelaarspluimen waarmee hun gitzwart haar was versierd, wiegden in de wind. Op het ogenblik dat Steve zich afvroeg waarom ze niet op hem toesnelden, hoorde hij een steen van de rotswand glijden. Hij keerde zich om en zag andere silhouetten die als Chinese schaduwbeelden op het diepblauw van de hemel stonden afgetekend. Hij begreep ogenblikkelijk dat hij omsingeld was.

— Cochise! Ik wil Cochise, de grote sachem, spreken!

Om de paniek die zich van hem meester maakte ■ overwinnen, riep hij in hun dialekt en zwaaide hij opnieuw met zijn witte vlag.

Plotseling weerklonk er een scherpe kreet. Dat was het signaal tot de aanval. De oorlogskreet van de Apachen galmde over het land en de krijgers kwamen te midden van een grote stofwolk op hem afgestormd.

Howard wachtte roerloos en plotseling vormde de huilende massa een enge kring rond hem. Thunder steigerde en hinnikte woedend. Howard riep, stak de armen omhoog en trachtte zijn paard, dat hij tussen de knieën gekneld hield, te bedaren. Een koperkleurige gestalte zat met één machtige sprong plotseling achter hem op het paard, een arm slingerde zich rond zijn nek en neep zijn keel haast toe. Een zware tomahawk draaide boven zijn hoofd en instinktief trachtte hij zich met beide handen te beschermen. Er volgde een zware slag, het was net alsof zijn schedel barste en een hevige pijn doorploegde hem van het hoofd tot de voeten. Hij trachtte zich nog een ogenblik kloek te houden, maar dat gelukte hem niet. Zijn lichaam werd slap en hij zonk in een eindeloos diepe, zwarte kuil.

★

HOWARD had de vreselijke indruk dat al zijn ledematen uit elkaar gerukt waren, zijn hoofd deed zo'n pijn, was leeg en woog zwaar als een blok lood. Hij voelde dat hij tegen de lauwe flank van zijn paard gebonden was, maar het duurde lang vooraleer hij er zich rekenschap van gaf dat men hem langs een smal rotsachtig pad de bergen introk. Iedere hoefslag van het paard dreunde in zijn schedel na als een zware hamerslag. Zijn gelaat was opgezwollen en bedekt met een dikke laag stof.

Hij deed een haast bovenmenselijke inspanning om zijn gedachten samen te rapen en de situatie te overschouwen. Voorzichtig keek hij van onder zijn oogleden om zich heen. Voor hem en achter hem reden de Indianen op een rijtje. Een van hen, waarschijnlijk de man die op zijn paard was gesprongen, had Thunder bij de leidsels gegrepen en trok het paard mee. Van zijn aanvaller zag Steve niets dan de brede koperkleurige rug en de pijlkoker die daarop bengelde. Te oordelen naar het roze licht waarin het landschap baadde en de dansende schaduwen op de rotsflanken langer maakte, moest het avond zijn. De verkenner was dus heel de dag bewusteloos geweest en ongetwijfeld had de avondkoelte hem weer bij kennis gebracht. De troep Apachen was in de loop van de dag aangegroeid.

Waarheen reden ze met hem?... In ieder geval hadden ze hem niet ter plaatse gedood en gescalpeerd. Waren ze onder de indruk van zijn kreten en wilden ze hem naar Cochise leiden? Hadden ze het inzicht hem aan de folterpaal te binden of plechtig ter dood te veroordelen? Op dit moment was het onmogelijk hun ware bedoelingen te raden.

Ze waren op de kruin van de rots gekomen en de ruiters kozen een smal pad gewurgd tussen twee enorme granietrotsen. Heel lang reden ze door die nauwe en donkere bergengte, dan steeg er vooraan in de rij een langgerekt gehuil op. Dat was beslist een afgesproken sein want het werd met dezelfde kreten beantwoord. Het enge pad mondde uit op een uitgestrekt plateau, dat te midden van hoge bergen lag. De verkenner waagde het even rond te zien... Hij zag talrijke tipi's naast elkaar opgesteld. De Indianen zaten rond kampvuren waarvan de rook recht en bijna roerloos in de rustige avondlucht opsteeg. Rechts van hem honderden paarden die elkaar verdrongen om van het koele water van een bergbeek te drinken, die dwars door het reusachtig kamp vloeide. De angst snoerde Howards keel toe. Duizenden Indianen waren daar verzameld! Gehuld in bontgekleurde dekens praatten de krijgers met elkaar terwijl de squaws stilzwijgend het eten kookten en half naakte kinderen in het stof stoeiden.

Toen de ruiters naderden steeg er een vreselijk lawaai op. Gillend kwamen vrouwen en kinderen toegelopen. De mannen volgden statig. Toen de koperkleurige massa de gevangene ontdekte, bereikte het tumult zijn hoogtepunt.

— Ter dood! Ter dood! werd er geroepen en enkelen trachtten de gevangene van zijn paard te rukken.

De ruiters hielden de menigte op afstand en baanden zich met rustige zekerheid een weg door die mensenzee. Vlug reden zij op een open plaats toe te midden van het reusachtig kamp. Afzijds van de andere tipi's, hoger, ruimer en fraaier versierd, stonden de tenten van de leiders. Voor deze tenten reusachtige, fantastisch gesneden en geschilderde totems.

Een twintigtal Apachen met prachtige pluimen op het hoofd zaten in een cirkel gehuld rond een kampvuur. Toen zij de ruiters zagen naderen stonden ze op. Een van deze Apachen domineerde de anderen door zijn indrukwekkende gestalte. Steve herkende deze man met een oogopslag.

Het was Cochise.

Volgende week :

DE DOOD VOOR OGEN

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY door TIBET*

TEGEN DE MUUR

TEKST VAN GREG*

Black Skelett, een gevaarlijke bandiet die bij toeval door Kid Ordinn werd gevangen genomen, kan uit z'n cel ontsnappen.

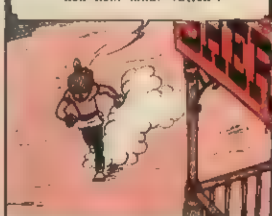

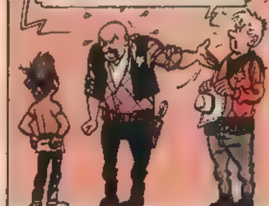

(Wordt voortgezet.)

KUIFJE vertelt je...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

DE KATOLIEKE REFORMATIE

KARDINAAL MATHIEU, historicus uit de vorige eeuw, schreef dat de Kerk steeds overleefde alhoewel zij altijd bedreigd werd en haar geschiedenis een aaneenschakeling van dood en wedergeboorte is.

De Kerk, diep geschokt door de Lutheraanse, de Calvinistische en Anglikaanse hervormingen die haar de helft van haar gelovigen ontrukte, begon met hervormingen in eigen schoot. Dat was de contra-reformatie.

1. — DE H. IGNATIUS VAN LOYOLA

DE hervorming van de Kerk of contra-refomatie, werd voorbereid en vergemakkelijkt door de vernieuwing van het kloosterleven. De H. Theresa van Avilla vernieuwde de Karmelietenorde. Een Bask, eveneens van adelijke afstamming, was de stichter van de Jezuieten. Te Pamplona vocht hij als officier tegen de Fransen, werd gewond en tijdens z'n gedwongen rust mediteerde hij en kwam tot het besluit « soldaat van Christus » te worden.

2. — SOLDAAT VAN CHRISTUS

IGNATIUS ging naar Monserrat om er zijn wapens aan O.L. Vrouw op te dragen, deed boete in het stadje Mansera en studeerde te Parijs. Het is daar dat hij, samen met enkele vrienden, in 1534 op Montmartre (komt van Mont des Martyrs = Martelarenberg) de eed aflei zich helemaal in dienst te stellen van Christus. Ignatius stichtte dan een kloosterorde op militaire leest geschoeid en bestuurd door een generaal. Zij heette « Societas Jesu » afk. S.J. In 1540 keurde Paus Paulus III deze orde goed.

3. — DE JEZUIETEN

DE Jezuieten leggen slechts definitieve geloften af als zij 33 jaar zijn. Zij gehoorzamen hun oversten en de paus blindelings en strijden voor de Kerk met woord en pen. Door hun universiteiten en colleges hadden zij een grote invloed op het onderwijs. Zij vertrokken als missionaris naar China, Japan, naar Indië en Amerika.

4. — HET CONCILIE VAN TRENTE

DE opvolger van paus Leo X was Adriaan VI, de enige Nederlandse paus uit de geschiedenis, Adriaan Floriszoon uit Utrecht, die professor aan de hogeschool van Leuven was. Hij begon de contra-reformatie. Het duurde echter lang alvorens er een concilie bijeen geroepen werd. Ten slotte vond dit plaats te Trente in 1545. De werkzaamheden werden pas afgesloten in 1563.

5. — DE CONTRA-REFORMATIE

HET Concilie van Trente legde o.m. de definitieve Latijnse tekst van de Bijbel vast, herstelde de tucht in de rangen van de geestelijkheid en trachtte de misbruiken af te schaffen. Het Concilium (van het Lat. concilium = vergadering) besloot seminaries te stichten om de geestelijkheid op te leiden en publiceerde een katechismus om het godsdienstonderwijs, verstrekt aan de gelovigen, te vergemakkelijken. Op school zouden de kinderen bij middel van vraag en antwoord alles leren wat zij over de katolieke godsdienst moesten afweten. Deze godsdienst zou uitgedragen worden naar tot dusver onbekende landen.

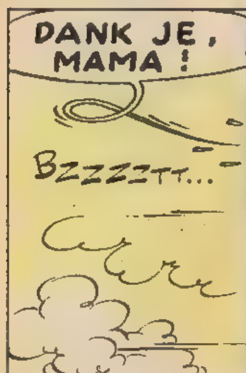
(Wordt voortgezet.)

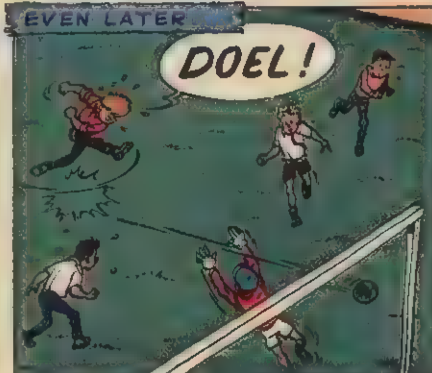

JAAK
Maakt z'n huiswerk niet
DOOR

Jaak, ik veronder-stel dat jij je huis-werk al gemaakt hebt ?
Ja, mama.

Goed , dan mag je met je vrienden gaan spelen !

DANK JE, MAMA !
BZZZZTT...

EVEN LATER
DOEL !

Bravo, Jaak ! Dank zij je tussenkomst hebben we de match gewonnen... Wel, je ziet er zo bedrukt uit ?
Ja, ik heb mijn vraagstuk niet gemaakt.

Morgen doe je alsof je ziek bent en je gaat niet naar school !
Makkelijk gezegd !

Ik ken een fijn trucje ! Eet een stuk zeep en morgen heb je koorts en zie je er ziek uit...
Heus ?

'S AVONDS...
Nu naar de badkamer !

Waar ligt de zeep ?.. Ha, daar !

Karnemelk-zeep, net wat ik hebben moet !

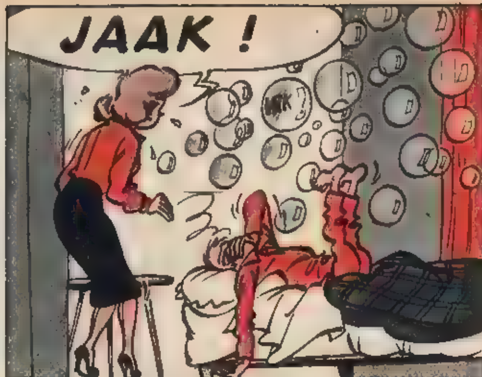

Ba ! Is dat slecht !

Ik hoop maar dat het resultaat goed is !

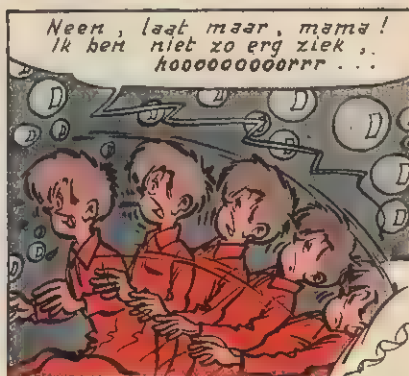

DE VOLGENDE MORGEN..
Jaak, opstaan! Het is tijd!

Kom er uit, jongen! Het is.... Hobo!!

JAAK!
HIK

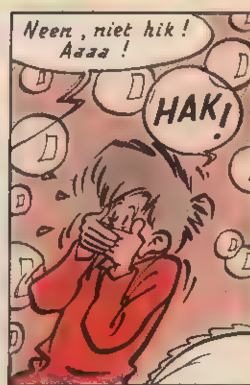

Wat heb je toch? Je gloeit van koorts!
Ja?

Ik zal vlug de dokter roepen!
HIK

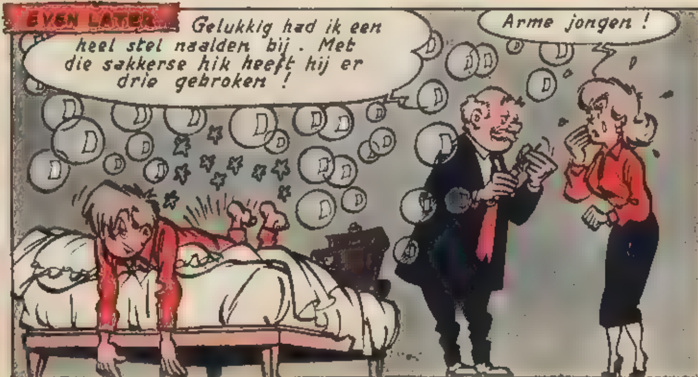

Neen, laat maar, mama! Ik ben niet zo erg ziek, hooooooooorrr...

EVEN LATER..
Waar is de zieke?
Hier, dokter!
HIK

Open je mond en zeg: Aaaa...
HIK

Neen, niet hik! Aaaa!
HAK!

Hij heeft iets gegeten dat hem niet bekomen is. Ik zal hem een inspuiting tegen krampen geven!
Hik...Een inspuiting?

EVEN LATER..
Gelukkig had ik een heel stel naalden bij. Met die sakkerse hik heeft hij er drie gebroken!
Arme jongen!

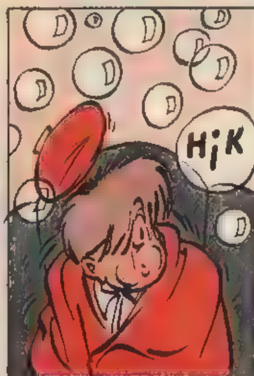
Je geeft hem afwisselend magnesiumsulfaat en houtskool en dat drie of vier keren per dag !

Het zal misschien moeilijk zijn want magnesiumsulfaat smaakt VRESELIJK SLECHT.

TWEE UREN LATER...

Wees moedig, mijn kleine bengel. Mama zal je genezen !

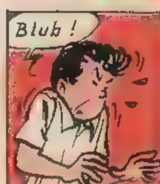

Volgende week : EEN AVONTUUR VAN TANTE ZENOBIE

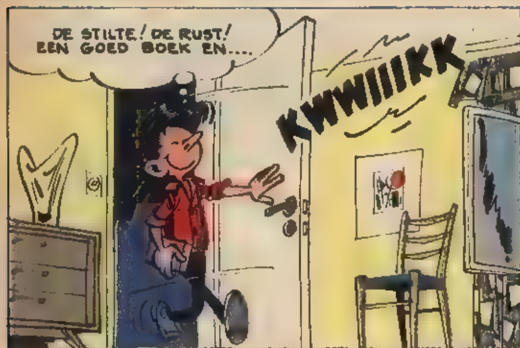
Einde

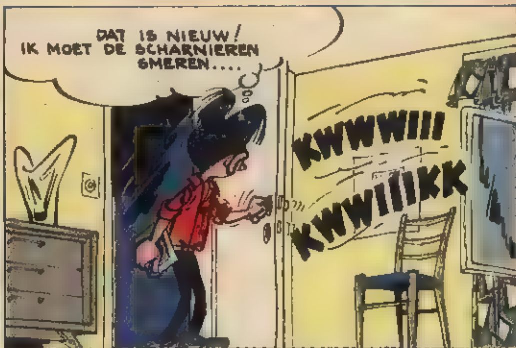

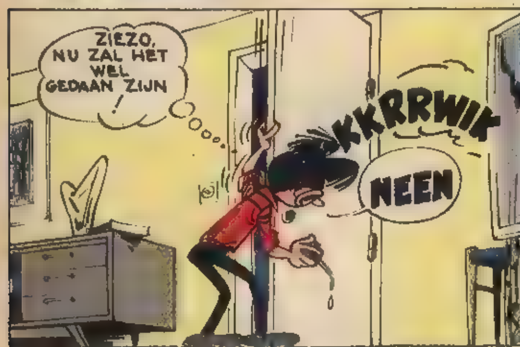
TON en TINNEKE

DOOR Franquin

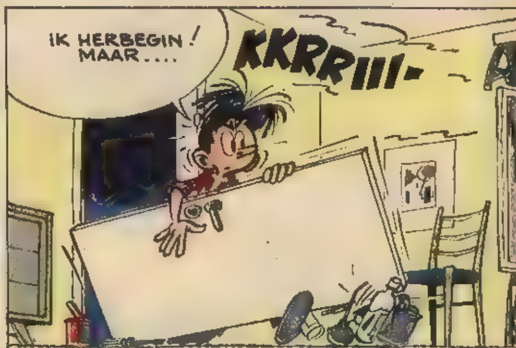

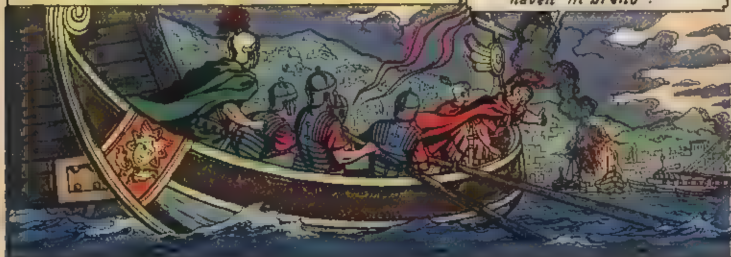

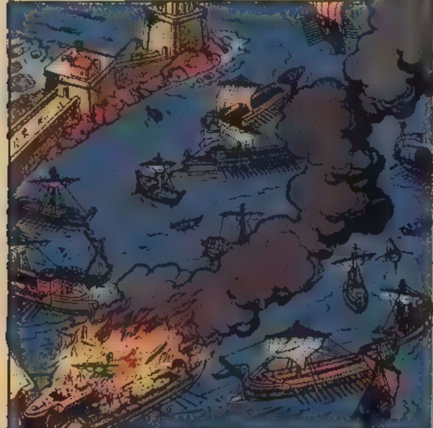
De haven van Pompet werd geblokkeerd om te beletten dat Rafa en zijn handlangers zouden ontsnappen, maar...

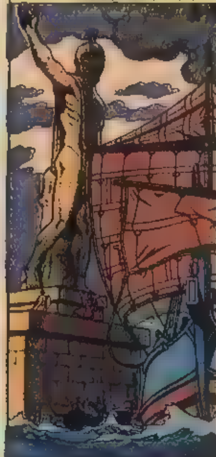

Ken je het album « HET VERVLOEKTE EILAND » ? Alex beleeft er geheimzinnige avonturen, die je met spanning zul

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

WIJ MISSEN IN DE RONDE TWEE GOEDE VRIENDEN

SEDERT een week rijden wij reeds over de wegen van Frankrijk en sedert evenveel dagen zoeken wij tevergeefs twee grote en welgekende figuren van de Tour : Stan Ockers en Alex Virot.

★

Het is dus reeds twee jaar geleden — wat gaat de tijd toch snel — dat Stanneke deel uitmaakte van de Belgische rennersploeg. Veel grote kampioenen vreesden de kleine Sinjoor. Zij waren veel sterker, reden gemakkelijker, maar ze wisten dat ze het daarmee moeilijk halen konden op de intelligentie en de sluwheid waarmee Stan Ockers iedere rit bestudeerde. De enige fout die de betreurde Antwerpse renner in de Ronde van Frankrijk 1956 maakte, koste hem de gele trui. Hij liet zich inderdaad schaakmat zetten door de Luxemburger Charly Gaul. Toen Stan Ockers begreep wat de Luxemburgse klimmer in het schild voerde, was het reeds te laat. Hij deed alles wat mogelijk was om de verloren tijd weer in te lopen, maar de Ronde was voor hem verloren.

Niemand bestudeerde elke rit van de Ronde aandachtiger als Stanneke. Wanneer ik hem ging opzoeken in zijn hotelkamer, vond ik hem steeds over een kaart van Frankrijk gebogen. Hij wist vooral dat hij de volgende dag aan kilometerpaal 25 een steile helling zou moeten oprijden, dat hij na 70 km in een gevaarlijke bocht kwam en dat hij daar zou moeten worstelen met een stevige bries. Niets ontging hem !

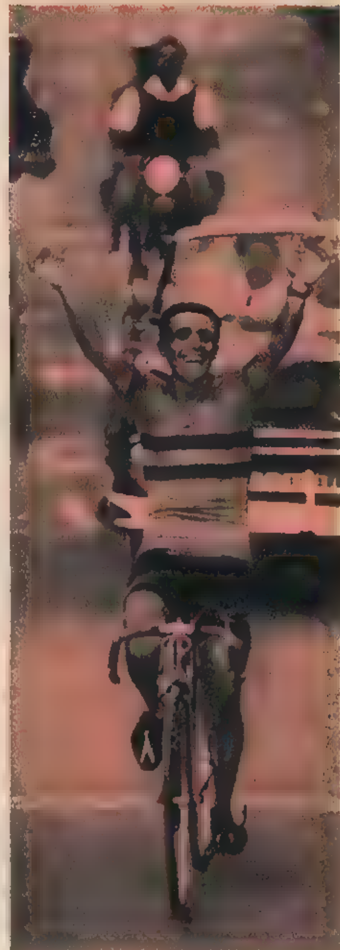
Tot op heden is zijn plaats in de Belgische karavaan vacant. Er is inderdaad totnogtoe geen renner die hem kon vervangen. Wees er van overtuigd dat wij Stanneke Ockers nooit zullen vergeten !

★

Alex Virot, de reporter met het zilveren haar, heeft een grote leemte nagelaten. Het is de eerste keer sedert 27 jaar dat wij zijn slank silhouet niet meer zien opdagen in de gemotoriseerde karavaan van de Tour. We naderen nu de plaats waar hij en zijn motocyclist het leven lieten. Herinner je je dat nog ? Het was op 14 juli van vorig jaar. We hadden een dag rust gekregen te Barcelona en er van geprofiteerd die avond met hem te dineren. De volgende morgen reden wij in de richting van Frankrijk. Het weer was grijs, het einddoel van de rit was Ax-les-Thermes, een stadje in het hart van de Pyreneeën gelegen. Het was omstreeks 11 uur dat wij Alex Virot voorbij reden. Hij reed niet sneller dan 30 km per uur. Achter hem fietste een renner die uit het peloton ontsnapt was. Toen deze de welbekende reporter van radio Luxemburg bemerkte, vroeg hij Virot hoeveel voorsprong hij had. Vriendelijk als steeds vroeg Alex aan zijn motorcyclist een beetje te vertragen om de afstand tussen het peloton en de ontsnapte renner te kontroleren. De motocyclist draaide toen heel even het hoofd om en dat was genoeg om te slippen en in een kleine ravijn te storten. Alex Virot en zijn motocyclist werden op slag gedood.

★

Die dag heb ik geweend, want ik had een dierbare vriend verloren...

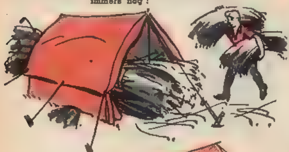
NAAR BUITEN... NAAR BUITEN !...

Graaf een smalle gracht rond je tent, zódoende loop je geen kans na een onweersbui met tent en al weg te spoelen.

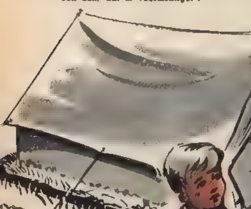
Sla je tent niet op onder een boom ! Wanneer de regen heeft opgehouden... regent het daar immers nog !

Zet ze ook liefst niet op een mieren- of wespennest. De beestjes zouden het je kwalijk nemen.

Slaap nooit op het stro, steek het stro eerst in een zak, dat [illegible] voorzichtiger !

KAMPEREN
IS EEN KUNST !

LANG geleden aanzag men de man die 's nachts absoluut onder een stukje zeildoek tussen twee stokken gespannen slapen wou voor een gek. Wie hem doende zag, tikte betekenisvol met de wijsvinger tegen de slaap. Over de eerste kampeerders werd er in de krant gesproken en op het platteland lachte men ze vaak vierkant uit.

Thans is kamperen een doodgewoon iets en niemand zal het hoofd schudden wanneer je samen met je kameraden een reis doet en iedere avond ergens je tent opslaat.

We geven je hier enkele raadgevingen die je misschien van nut kunnen zijn :

— Zoek een plaatsje op een helling, zodat het water kan afvloeien.

— Zet je tent niet op een vochtige weide met hoog gras.

— Zorg er voor de opening van je tent niet naar het noordwesten te zetten, d.w.z. niet naar de regenkant. Zoek aan de noordwestzijde bescherming achter een bosje of een heuvel.

— Sla je tent niet op in de nabijheid van stilstaand water. Daar heb je alleen maar last van muggen en kwakende kikkers.

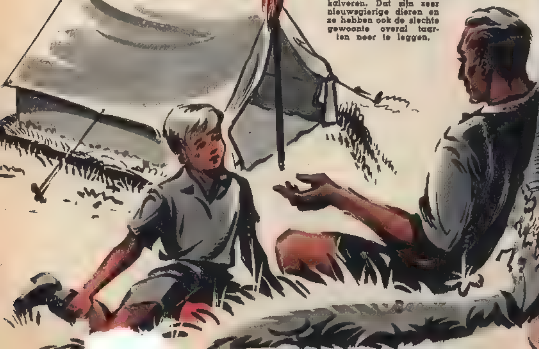
— 's Avonds en als het vochtig is, mag je de koorden van de spanners een beetje losser maken.

— Stop je strozak niet te vol, maar denk er ook aan dat stro vlug ineen kleeft en zakt.

— Wanneer je op de grond slaapt, dan maak je toch maar liefst een putje en daarin leg je enkele dekens.

— Ga nooit in een tent slapen zonder dat je een stevig waterdicht zeil over je getrokken hebt.

— Als het regent, neem je de nodige voorzorgsmaatregelen opdat al je kampeergerief niet zou gaan drijven.

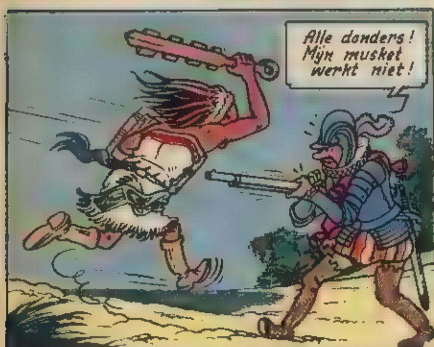

Pas op voor koeien en kalveren. Dat zijn zeer nieuwsgierige dieren en ze hebben ook de slechte gewoonte overal taarten neer te leggen.

HET GOUDEN PAARD

DOOR WILLY VANDERSTEEN

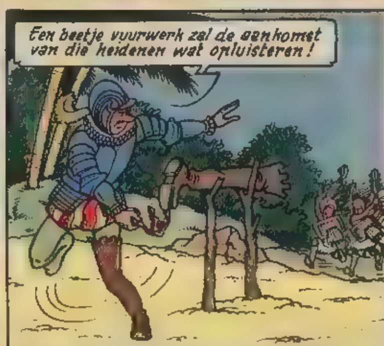
Op het ogenblik dat Lambik en zijn gezel de wijk willen nemen, komen de inboorlingen opdagen.

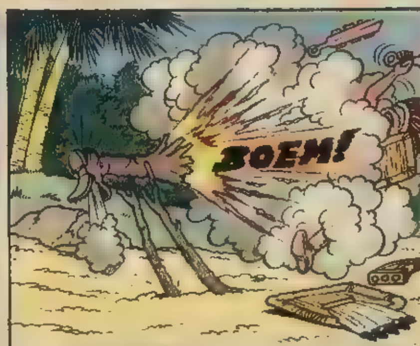

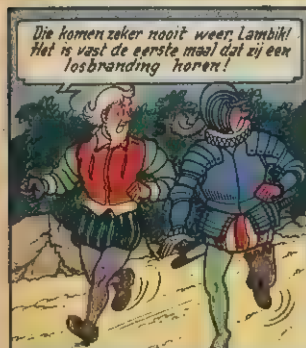

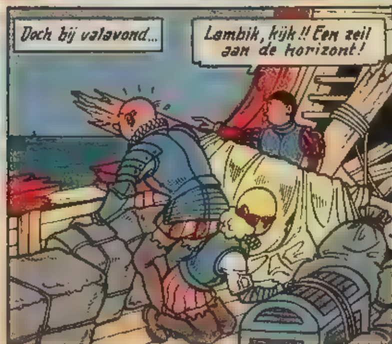

ZIZANION DE VERSCHRIKKELIJKE!

door RAYMOND MACHEROT

Zizanion bevrijdde Anthraciet en trekt voor deze laatste zijn geheimzinnig masker af...

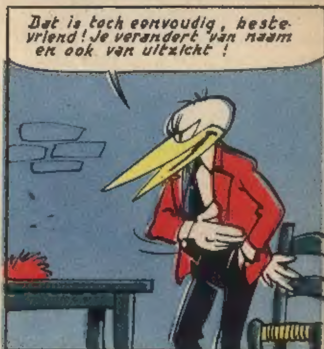

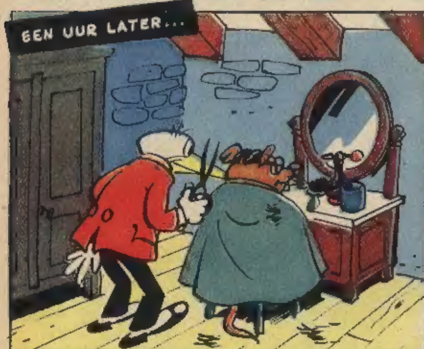

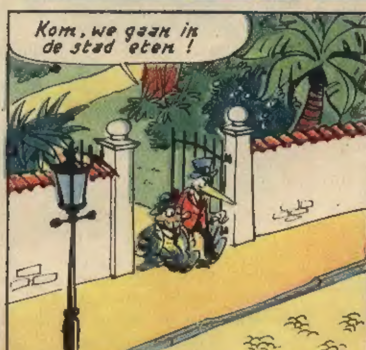

(Wordt voortgezet.)

DE POSTI

EEN EILAND...

IN een zeer ernstige Londense krant lazen wij deze aankondiging : « Een jongeman die zich absoluut niet kan aanpassen aan de moderne beschaving, zou de persoon die hem helpt om naar een onbewoond eiland te gaan zeer dankbaar zijn. Het gaat hier niet om een grap of een weddingschap. » Stel je een ogenblik voor dat een grapjas voldoet aan de wens van de jongeman en deze laatste werkelijk neerzet te midden van een verlaten eiland. Hij zou naar onze mening een lelijk gezicht opzetten !

DE VISSEN HEBBEN EEN FIJNE NEUS

EEN Amerikaanse kommissie belast met de bescherming van wilde dieren en vissen, deelde onlangs mede dat de vissen een fijne neus hebben. Hoe de kommissie tot dit besluit kwam ? Luister. Wanneer je een vis ontdekt in het water en er je hand naar uitsteekt, schiet de vis plotseling en bliksemsnel een eind weg om dan gedurende een ruime poos roerloos te blijven liggen. Je hebt dat natuurlijk al dikwijls gezien en zelf ondervonden. Je meent dat de vis je hand zag en daarom verschrikt vluchtte. De Amerikaanse specialisten nu, zeggen dat de vis niet vlucht omdat hij je hand zag, maar wel omdat hij ze rook. De geur van een mensenhand, aldus de specialisten, verspreidt zich bliksemsnel en hindert de vis. Indien de mening van deze specialisten juist is, is de hond inzake flair geklopt !

HET DRUPPELTJE TE VEEL

EEN Hollandse krant meldde voor enkele weken dit bericht : « In een woning op het Haarlemmerplein te Amsterdam is een huisdeur aangetroffen. De politie vermoedt dat hij in staat van dronkenschap van de trap is gevallen. »

Wij vermoeden dat die deur een druppeltje te veel in haar sleutelgat liet glijden, maar we zouden graag weten hoe de politieagent haar bij de kraag heeft gevat en voor hoeveel dagen de deur in de doos werd gestopt ?

VOETBAL OF WORSTELPARTIJ ?

TE Amsterdam werd er onlangs een tentoonstelling ingericht van de beste foto's van het jaar 1957. De foto's werden door een gespecialiseerde jury in kategorieën verdeeld. In de kategorie sport ging de eerste prijs naar de foto die wij hier publiceren. Ze werd genomen door de Engelse fotograaf Robert Edwards. Hij nam zijn kiekje precies op het ogenblik dat een speler de doelwachter van de tegenstrevers in het gelaat schopte...

ARME GOOFY !

IEDERE dag spelen er zich op het vliegveld van Cincinnati drie drama's af. De held van deze drie drama's is een gierzwaluw die Goofy wordt geheten. Sedert weken tracht deze kleine vogel zijn nest te maken op een vliegtuig. Telkens er een Constellation landt, komt hij aangevlogen met strohalmpjes en blaadjes. Hij bekommert zich niet om hetgeen er rond hem gebeurt en is niet bang voor de mens. Zodra het vliegtuig opstijgt, moet hij natuurlijk de wijk nemen en dan kijkt hij diep treurig en verbaasd naar de wegstuivende stukken van zijn nest. Strijkt er een tweede vliegtuig neer, dan begint hij opnieuw met zijn werk. Op het vliegveld van Cincinnati landen drie Constellations per dag. Het personeel van de vlieghaven is er het hart van in en vraagt zich af wanneer deze kleine, moedige vogel zal snappen dat hij zijn nestje toch maar beter in het woud maakt zoals zijn voorouders dat steeds hebben gedaan.

DE SLAG VAN JERSEY CITY

DE week van de hoffelijkheid werd te Jersey City besloten met een feest en de uitreiking van de prijzen aan de laureaten. Alles was rustig tot de president van de jury het feest voor gesloten verklaarde. Toen begonnen de kandidaten, die geen prijs hadden gekregen, energiek te protesteren. De laureaten zetten het ontvangen geschenk op de grond om luider te kunnen roepen en toen zij aan beide kanten waren hees geschreeuwd, werden ze handgemeen. Het ging er heet aan toe en de politie had enige moeite om de vechthanen uit elkaar te rukken. Tenslotte werden er veertien zwaargewonden afgeleverd in het stedelijk ziekenhuis. De burgemeester van de Jersey City verklaarde nadien, dat er in 1959 geen week van de hoffelijkheid zal gehouden worden !

VLOOIEN VOOR AUSTRALIE

EEN Franse geleerde wijdde een studie aan de rol die de vlo speelt in de bescherming van de natuur. Je hoeft niet te lachen, het gaat hier om een ernstige zaak. Wist je dat Australië eerlang Europese vlooien zal aankopen ? Waarom ? Omdat de Europese vlooien, aldus de specialisten, de wolproduktie zullen doen stijgen.

Je weet dat de myxomatose op een gegeven ogenblik dreigde de konijnen uit te roeien. Tenslotte echter kregen de konijntjes de bovenhand en thans hebben ze geen schrik meer voor die ziekte. Ze zijn er immuun voor geworden. In Australië zijn de konijnen bijzonder levendig en ze knabbelen aan het malse groen dat het een lust is. Nu heeft Australië geen enkele weide te veel en wat de konijnen opeten, gaat verloren voor de schapen en de schapen zijn de rijkdom van Australië. Indien men nu vlooien op de konijnen zet, dan zullen deze ziek worden en sterven, want vlooien zijn dragers van ziektekiemen. De myxomatose, ziekte die in Australië duizenden konijnen doodde, deed de woloogst gevoelig stijgen en bracht dus veel centen in de la. De ene z'n dood, de andere z'n brood !...

TEST VAN DE WEEK

BEN JE GULZIG ?

10 JA : Jij bent echt gulzig, hoor! Pas maar op dat je niet zo rond wordt als een ton !

VAN 7 TOT 9 JA : Aan snoepgoed kan je heel moeilijk weerstaan...

VAN 4 TOT 6 JA : Je bent veeleer een lekkerbek dan een gulzigaard !

VAN 1 TOT 3 JA : Jij hebt af en toe graag een zoetigheid, maar je bent er niet bijzonder op verslingerd.

NUL : **Jij denkt :** men moet eten om te leven en niet leven om te eten !

OPLOSSING VAN ONS KRUISWOORD

verschenen in nummer 26

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	T	E	R	P		Z	A	T	E
2	A	R		R	E	E		E	R
3	N				V				N
4	E	B		V	A	L		E	S
5	N	O	G	A		S	P	E	T
6		G	E				U	K	
7	F	E	I	T		P	I	L	S
8	I	N		O	N	S		O	M
9	E				E				O
10	L	I		A	K	S		M	O
11	T	E	I	L		I	R	A	K

Het weekblad « KUIFJE » : 13e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel-Zuid. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.380 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

DEVEA

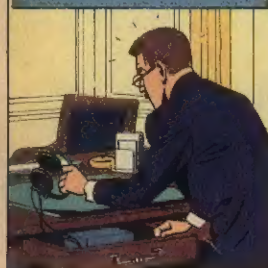
3-7-58

S.O.S METEOREN ! door E.P. JACOBS

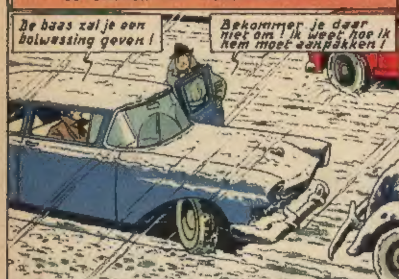
Alvorens naar Jouy terug te keren, gaat Labroussé even naar zijn appartement in Parijs. Blake vergezelt hem. Deze laatste werd herkend door de geheimzinnige mijnheer Henri, de Parijse buurman van Labrousse...

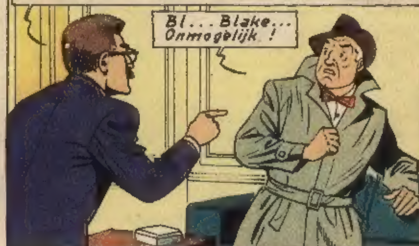

(1) ZIE « HET GEHEIM VAN DE GROTE PIRAMIDE »

(wordt voortgezet.)